

דברות קודש

מאת
ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת כי תשא

©
כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה
או לעילוי נשמת
ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:
א.י.ש. אשדוד
0527627127

פרשת כי תשא - פרה

כוונתו 'לעלם' לשון 'העלמה', היינו אם נעלם ממנו יום השבת כשהולך במדבר, בכל זה, ששת ימים עשה ה' וגו' בתחלה, ואחרי זה 'וביום השביעי שבת וינפש'. והוא כדעת רב הונא, שמונה כברייתו של עולם.

השבוע ביום חמישי כ"ג אדר יחול יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי חיים חייקא מאמדורא זי"ע, הוא היה מתלמידי הגר"א ואח"כ נתקרב לדרך החסידות והיה לאחד מבני היכלא קדישא מהמגיד ממעזריטש זי"ע.

רבי חיים חייקא ביאר הגמרא (שם) על פי מה שאמרו חז"ל (דמאי ד א) עם הארץ אימת שבת עליו ולא משקר, ובזמן הזה דקא חזינו שאינו כן, לפי שאין מקבלין שבת כראוי, אלא בדיבורים בעלמא בלא כוונת הלב, לכן אין עליהם אימת שבת. וזה פירוש הגמרא היה הולך 'במדבר', פי' בדיבור בעלמא בלא כוונת הלב, ומחמת זה שכח אימת שבת, כיצד יעשה, חד אמר מונה

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש (שמות לא טז-יז).

הגר"א מדקדק מדוע בפסוק הראשון כתיב 'ברית עולם' מלא וא"ו, ובפסוק השני כתיב 'לעלם' חסר וא"ו, הלא דבר הוא. וביאר על פי מה דאיתא בגמרא (שבת סט:) אמר רב הונא, היה מהלך בדרך או במדבר ואינו יודע אימתי שבת, מונה ששה ימים ומשמר יום אחד. חייא בר רב אומר, משמר יום אחד ומונה ששה. במאי קמיפלגי מר סבר כברייתו של עולם שימי חול נמנו תחלה. ומר סבר כאדם הראשון שנברא בערב שבת, ויום ראשון למנינו היה שבת. והנה אנן קיי"ל כרב הונא דמונה ששה ימים ומשמר יום אחד. וי"ל דכאן רמזה לנו התורה הקדושה הדין הזה, דמשום הכי כתבה התורה 'לעלם' חסר וא"ו לרמז דהאי 'לעולם'

ששה ימים פי' יקשר הו' מדות שלו לשרשן ואח"כ יחול עליו אימת שבת שהוא מדרגה הז', וחד אמר אין זו עצה כי זה גופא אינו יכול לעשות, אלא תחלה שובת, פי' ביום השבת עצמו שהוא יום רצון יראה להתאמץ את עצמו להתקשר את עצמו עם השי"ת, ואח"כ מונה ו' ימים, ואח"כ נוח לו להתקשר את הו' מדות בהו' ימים.

ולפי דברים אלו י"ל שמי שהשבת אצלו הוא 'לעלם' חסר, שהוא בבחינת העלם, אז כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש, צריך לעשות הכנה בהששת ימים, ואז יזכה לוביום השביעי שבת וינפש.

כדי להרגיש טעם בשבת, שהשבת יהיה אצלו בבחינה נעלה, בחינה של יומא דנשמתא, צריכים לעשות הכנה בהששה ימים של ימי השבוע, ואז מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת (ע"ז ג).

זקני העבודת ישראל מקוזניץ (אבות א ה) כתב, שהבעל שם טוב זי"ע מבאר הכתוב (שם לד כא) בחריש ובקציר תשבות, דהנה הכלל הוא שצריך האדם להכין עצמו לעבודת הבורא ית"ש, כל חד לפום שיעורא

דיליה, והיינו להכין את עצמו בכל בוקר ולעשות הכנה במעשה המצוות או בלימוד התורה כדי שיוכל אח"כ לילך ולהתפלל לפני קונו ית"ש, ועל דרך זה בימות השבוע, היינו ביום ד' ה' ו' צריך להכין עצמו לשבת, כי מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, וזה פירוש הכתוב בחריש ובקציר תשבות, כי חרש הוא ראשי תיבות חמישי רביעי שישי, רצה לומר כמו שהחרישה היא הכנה לזריעה וקצירה, כך אלו השלשה ימים שייכים לשבת הבאה, להכין עצמו בכל מיני הכנות מה שיוכל לעבוד את בוראו ביום השבת, דהיא הזריעה, ואח"כ בג' ימים שאחר השבת היינו א' ב' ג' תהיה הקצירה, שיקבל כל ההשפעות שירדו לו בשבת, וכך הם כל ימי השבוע שלשה ימים לפני השבת, ושלשה ימים לאחר השבת ושבת באמצע.

הרי אנו רואים גודל החשיבות של הכנה ליום השבת, ואם אינו עושה הכנה כל ששת ימי השבוע, לכל הפחות יכין את עצמו מיום רביעי, כדברי הבעל שם טוב.

שמעתי השבוע מאחד ממתפללי בית מדרשנו שתי סיפורים על גודל כוח השבת, סיפור אחד היה מיהודי שהיה גר בארה"ב, וגדל כמו גוי

שם טוב זי"ע מנחה בערב שבת קודש בחשיכה כאשר כבר הלכו משאר בתי כנסיות לביתם לקדש, ותמחו התלמידים על זה, והיה ביניהם גדולים אשר היה להם רשות לשאול לרבם על כל דבר, ושאלו אותו על זה.

והשיב להם, אספר לכם, בעיר אחת היה פושע אחד אשר עבר על כל עבירות שבתורה, וזה כשלשים שנה שלא התפלל, בערב שבת קודש הזה עבר בשוק של ישראל וראה אותם עסוקים בחרדה בהכנה לשבת קודש, אחד הולך ואחד בא מהמקוה, ואחד עם נרות בידו וכדומה, ונתן אל לבו מה זאת היתה לו, הלא גם הוא מזרע ישראל, ואינו עולה על לבו כלל שיש שבת, וגנח על זה מקרב לבו, וזכה על ידי זה שיסייעו לו מן השמים בהרהור תשובה בלבו. והתיישב בעצמו באותו מעמד להשליך כל החפצים המוקצים אשר אצלו, והלך לבית הכנסת, וקיבל על עצמו לעשות תשובה שלימה.

אמנם מה יוכל איש כזה להתפלל אשר לא ניסה כזה שלושים שנה, וסידור לא היה לו, ולעין עם אחר היה ירא, שלא יהיה שחוק מזה

גמור, בלי לדעת מה זה יהודי, היהודי הזה היה לו דוד רפורמי, שהיה מתקשר אליו כל ערב שבת לאחל לו 'גוט שבת', היום היהודי הזה הוא בעל תשובה, ואמר שהניצוצות הראשונות של חזרתו בתשובה היה מטלפונים האלו שהתקשר אליו דודו לאחל לו 'גוט שבת'.

סיפור השני, היה עם קרוב משפחה שלו שגדל כחרדי, ובמשך השנים ר"ל ירד מהדרך הישר, ונהיה חילוני לגמרי, הוא עבר לגור בדירה נפרדת מההורים שלו, האמא שלו היה שולח אליו כל המאכלי שבת מידי שבת בשבתו, מרק עוף וקוגל. יום אחד הגיע להבית של ההורים לבוש עם כיפה וציצית, ההורים לא הבינו מה קרה איתו, למה הוא מגיע אליהם לבוש כיהודי יר"ש, כשהיו רגילים שמלבשו היה בלי שום סממן של יהודי, ושאלו אותו האם היום פורים. הוא ענה להם לא יכולתי להסתכל בטלוויזיה בשבת כשאני אוכל מאכלי שבת. זה לא הולך ביחד, ולכן הוא חזר בתשובה, הרי אנו רואים את הגודל הכוח של מאכלי שבת.

סיפור דומה לזה סיפר האדמו"ר מהרי"ד מבעלזא זצ"ל בשם הבעל שם טוב, שפעם אחת התפלל הבעל

שיהודים מכינים עצמם לשבת קודש.

שמעתי פעם שיחה מגר צדק שגר בווליאמסבורג בניו יורק, הוא הגיע שם כגוי, ועבד שם באחד מהמכולות, סיפר מהזיכרונות שלו איך היה נראה ההכנות לשבת שם, והוא כגוי לא הבין מה קרה להם, פתאום כולם נכנסים ללחץ ורצים, עד במשך הזמן הוא הבין שמכינים עצמם לשבת. ובמרוצת השנים התגייר.

יעזור השי"ת שנזכה לשמור שבת באופן הנעלה ביותר, בבחינה רוחנית שהוא יומא דנשמתא, עדי נזכה לגאולה שלימה בביאת גוא"צ בב"א.

מתוך רעוא דרעוין שב"ק פרשת כי תשא תשפ"ב

בשעת התפלה, וגמר בדעתו להתחבא באחד מן הזויות שלא ירגיש בו השמש, וכאשר יסגור הבית הכנסת לאחר התפלה אז ילך אל העמוד ויתפלל מסידור הקהלה מתחילת הודו ומנחה ומעריב עד גמירא במסירות נפש עד כלות הנפש, וכן עשה.

ענה הבעל שם טוב על זה, מה אומר לכם, דעו תפלות מן כמה שנים העלה בתפילתו, ועם פושע ישראל זה רציתי להתפלל ביחד, וזה היה סיבת איחור התפלה כ"כ.

הרי אנו רואים שיהודי הזה התעורר לתשובה, כשראה איך

יש להם מדת 'עין טובה' ברוחניות, הוא מדריגה גדולה הרבה מאוד. ובעצם אצל אהרן הכהן אנו מוצאים מדריגה זו, כמו שמביא רש"י על הפסוק (שמות ד יד) וראך ושמח בלבו, לא כשאתה סבור שיהא מקפיד עליך שאתה עולה לגדולה, להיות המנהיג ולהיות גואלן של

היום הוא יומא דהילולא קדישא של החידושי הרי"ם מגור זי"ע, ראיתי מובא מהגה"ח ר' אליעזר דוד פרידמן זצ"ל, שאמר בשם החידושי הרי"ם, שהעיד על עצמו ששנים הרבה היה עובד להגיע למדריגת 'עין טובה', כי הצדיקים שהם מבינים ברוחניות הרבה יותר מהשגתינו, ובכל זאת

ישראל, וכתב רש"י שמשם זכה אהרן לעדי החשן הנתון על הלב.

הרי אנו רואים שגדלות זו של כהונה הגיע לידי אהרן ע"י הכוח של 'טוב עין'.

בפרשת פרה אנו רואים שמדריגה זו של 'טוב עין' הנחיל אהרן גם לבניו, והוא על פי מה דברי המדרש (במדבר רבה יט) שאמר שלמה על כל אלה עמדת, ופרשה של פרה אדמה חקרתי ושאלתי ופשפשתי (קהלת ז כג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. רבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי אמר, ארבעה דברים יצר הרע משיב עליהן, דכתיב בהן חוקה, אשת אח, וכלאים, ושעיר המשתלח, ופרה אדמה וכו'. פרה מנין, דתנן כל העוסקין בפרה מתחלה ועד סוף מטמאין בגדים, והיא גופה מטהרת בגדים, וכתוב בה חקה, זאת חקת התורה. הכהנים היה נוהגים במדת 'טוב עין', בזה שהיה מוכנים

לטמאות עצמם כדי להביא טהרה לזולת, וזו המדריגה של 'טוב עין' שעל ידה זכה אהרן ובנים לכהונת עולם.

מובא בשם זקני הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע על סוד המקוה, ששירדים למטה לבור הטבילה וכשכבר נמצאים למטה בבור אזי שוחים את עצמו למטה.

הרי אנו רואים שענין הטהרה הוא בחינה של הכנעה, גם כאן הכהן המטהר היה צריך להיות בבחינה של הכנעה, כשהוא מוכן להיטמאות כדי להביא טהרה לזולת, וענין זו הוא גם בחינה של הכנעה.

יעזור השי"ת שנזכה לקדושה וטהרה, פרשת פרה הוא הכנה לפסח, ובליל הסדר אנו אומרים 'קדש ורחץ', דהיינו קדושה וטהרה, ושנזכה להקריב הקרבן פסח בטהרה, בבנין בית המקדש בביאת גוא"צ בב"א.

מתוך רעוא דרעוין שב"ק פרשת שמיני - שבת פרה תשפ"ב

שב"ק פרשת תצוה - שבת זכור תשפ"ג

קידושיא רבא בצפרא דשבתא

והרב ישראל שלום שליט"א אמר לי ששאל זאת את מי שהיה המשגיח שלו בישיבה, וענה לו שקודם שיבוא האדם לחקור באלוקות אם שייך במציאות שיהא עוד אלוקים, צריך להקדים לכך באמונה שלימה ופשוטה 'אין כאלוקינו'.

ולגבי התמיהה ששאלנו לעיל, הנה נאמר (שמות יז מז) 'כי יד על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור, וכתב רש"י ומהו כס ולא נאמר כסא, ואף השם נחלק לחציו, נשבע הקדוש ברוך הוא שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם, ע"כ.

ובתהלים (קלב יג) כי בחר ה' בציון אזה למושב לו, וביאר הגר"א זצ"ל שהאותיות החסרים מכסא ומשם הו"ה הם 'א' מכסא ואותיות ו"ה מהו"ה, דהיינו אותיות או"ה, וזהו

בתפילת שחרית אנו אומרים: אין אלוקינו וכו' מי כאלוקינו וכו' נודה לאלוקינו וכו' ברוך הוא אלוקינו וכו' אתה אלוקינו, ובספר סדר היום כתב שתחילת התיבות הם ראשי תיבות: אמ"ן ברו"ך את"ה.

ועמדתי בשינוי הלשון שאמר בתחילה, 'אין כאלוקינו' בכ"ף הדמיון, וכן 'מי כאלוקינו' נודה לאלוקינו, ו'ברוך אלוקינו' כבר אומרים בדיבור נוכח בלא כ"ף הדמיון, ואח"כ אומרים 'אתה הוא אלוקינו' ומוסיפים הוא, וצריך ביאור בכוננת השינוי.

כמו כן עמדתי בזה מה שהקדים ואמר 'אין כאלוקינו' קודם ל'מי כאלוקינו', ומה שייך לשאול 'מי כאלוקינו' אם ידע כבר ש'אין כאלוקינו', ובשלמא אם היה מקדים לשאול 'מי כאלוקינו' יכול להפטיר לאחריו ולומר 'אין כאלוקינו'.

ובסיום קדושת כתר לשבת קודש
אומרים הנוסח 'הן גאלתי
אתכם אחרית כראשית', ובפשמות
הביאור בזה שהגאולה העתידה תהיה
בבחינת הגאולה הראשונה שהיתה
ביציאת מצרים, ואפשר שהכוונה
בענין אחר.

ובהקדם מה דאיתא בבני יששכר
(חודש אדר ב ח) על הפסוק
(בראשית ג יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך,
משום שתיבת אח"ד בתורה בפסוק
שמע ישראל (דברים ו ד) נכתב ד'
רבתי, וכן בפסוק כי לא תשתחוה
לא-ל אח"ד (שמות לד יד) הרי"ש רבתי,
כעין אותיות גדולות שכותבים לתינוק
שאין לו דעה שלימה, בכדי שיהיה
יכול להבחין החילוק שבין ד' לר',
כמו כן נכתבו בתורה אלו האותיות
רברכין, להורות שמאוד צריך האדם
לשקול בדעתו ולהסתכל בכל מעשיו
אם מעשיו הם לדרכי היחוד או
בהיפך ח"ו.

וזהו שנאמר לאדם הראשון כאשר
נתפתה לעץ הדעת טוב ורע,
'קוץ ודרדר' תצמיח לך', היינו החילוק
שבין ד' לר', הן בתמונה הן במספר
היא קו"ץ, בתמונה, הנה נוסף תמונת
הד' על הר' הקוץ שלאחריו, ובמספר,

מה שנאמר 'כי בחר ה' בציון, שיהי'
תיקון השלם, אז 'אוה למושב לו',
שאותיות או"ה יחזרו למושבם, האות
'א' לכס, ואותיות ו"ה לשם הוי"ה.

ולפי זה אתו שפיר מה שאמר 'אתה
הוא אלוקינו', היינו אותיות הו"א
החסרים, 'א' לכסא ו"ה לשם הוי"ה,
וזה מה שיהיה לעתיד לבוא בגאולה
השלימה, ולכן מתחילים 'קוה אל ה'
חזק ויאמץ לבץ וקוה אל ה"', היינו
שאנו בטוחים ומחזקים את לבנו שנוכה
בקרוב לגאולה העתידה לבוא שאז
ימלא שמו של הקב"ה.

ובזה ביארתי הנוסח לקדושת כתר
בשבת: שמע ישראל ה' אלוקינו
וכו' הוא אלוקינו הוא אבינו הוא
מלכינו וכו', והיינו שימלא שמו של
הקב"ה בהתגלות יחוד שמו יתברך
לעתיד.

וראיתי מביאים שלכן מקדימים 'אין
כאלוקינו' קודם לאמירת
פיטום הקטורת, משום שידוע (יומא
כו.) שהקטורת מביאה לידי עשירות,
ושמא יחשוב האדם שכוחו ועוצם ידו
עשה לו את החיל הזה, לכן יקדים
'אין כאלוקינו' להאמין שהכול מאתו
יתברך ואין האדם נוקף אצבעו בלא
סייעתא דשמיא.

הנה נוסף מספר ר' על הד' מגין קו"ץ, לכן אמר לו השי"ת, כיון שנמית אחר עץ הדעת טוב ורע, כבר נתערבב הדעת ויוכל למעות ח"ו בין אחד וכו', היינו בין ד' לר', וזהו 'וקוץ ודרדר' וגו', כבר תוכל למעות ח"ו בין ד' לר' ובין ר' לד', אשר ישתנו זה מזה בקו"ץ בתמונה ובמספר, עכ"ד.

(חולין קל"ט:) המן מן התורה מגין, (בראשית ג יא) 'המן העץ אשר צויתך לבלתי אכול ממנו אכלת'

והיינו שלאחר שאומרים 'שמע ישראל ה' אלוקינו' וגו', יחוד שמו השלם כענין הו"א אלוקינו שיהא לעתיד לבוא, נחזור בזה לבחינת 'הן גאלתי אתכם אחרית בראשית', היינו קודם לחטא העץ הדעת.

ושמעתי שעמלק מעורר ענין זו של בלבול דעת, ולכן נאמר 'מלחמה לה' בעמלק מדר דר', כתוב מדר דר חסר ו', והכוונה שעמלק היה מעורר את הבלבול של טוב ורע המרומו בדרדר, וכמו שאמרו חז"ל

ויעזור השי"ת שנזכה למחיית שמו של עמלק, ולידע ולהבין אשר השי"ת הוא אחד יחיד ומיוחד, ושימחה שמו של עמלק ואז יהיה שמו יתברך וכסאו שלם, בביאת גוא"צ בב"א.

דעזא דדעזין

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד (שמות כו ב). ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת (שם כח ב).

ונראה לומר על פי דברי האוהב ישראל (זכור) בביאור דברי הילקוט (רמז רסח) ר' ברכיה בשם ר' אבא בר כהנא אמר, כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול הכנף מכסה את הפנים, אבד זרעו של עמלק מן העולם, אין הכנף מכסה את הפנים, שנאמר (ישעיה ל ב) ולא יכנף עוד מוריד. ר' לוי בשם ר' חמא בר' חנינא אמר, כל זמן שזרעו של עמלק כביכול

הקשו המפרשים מה ענין המצוה של הדלקת הנרות לכאן, כי עיקר מקומה אחר עשיית המשכן והנחת המנורה.

ובזה יובן ג"כ פי' הפסוק (בראשית לז לא) ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלוקים פנים אל פנים ותנצל נפשי. כי שרו של עשו כשאבק עם יעקב אבינו ורצה שיתלבש בכוחותיו, ויעקב אבינו ישראל מלאך ויוכל לו, והעביר כל המסכים המבדילים עד שהאיר לעצמו ע"י מדתו מדת האמת, והמשיך הרחמים והחסדים הגדולים מאור פניו ית' על עצמו, וזהו ויקרא שם המקום פניאל כי ראיתי אלוקים פנים אל פנים בלי מסך המבדיל, ועי"ז ותנצל נפשי והבן.

והנה עמלק וזרעו הם קליפות גדולים מקור הקליפות והחיצונים. וכל זמן שהם בעולם הם נעשים ח"ו מסכים המבדילים לישראל ביניהם לאור פניו של הבורא בהוב"ש, וכביכול הכנף מכסה את האור פני אל ית', וזהו בסוד כי י"ד ע"ל כ"ס י"ה (שמות יז טו), כס הוא מלשון כיסוי, היינו כביכול שהיד שהוא בחי' כנף מכסה ח"ו האור פנים שהם בבחי' י"ה וכנף, ואז אין בני ישראל ניזונים כי אם מתמצית כנודע ולא מאור הפנים, וזהו שאמר ר' ברכיה כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול הכנף מכסה את הפנים, אבל במהרה בימינו כשיהיה אחריתו עדי אובד הוא וזרעו ימחו מן

אין השם שלם ואין הכסא שלם, אבד זרעו של עמלק מן העולם השם שלם והכסא שלם, שנאמר (תהלים ט ז-ח) האויב תמו חרבות לנצה גו', אבד זכרם המה וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו. עכ"ל הילקוט.

ומבאר האוהב ישראל, דהנה כתיב (שם קד ב) עוטה אור כשלמה. כי כשעלה ברצונו הקדום האחדות הפשוט ית' להאציל ולברוא את העולמות כדי להיטיב להם ולפרסם טובו וחסדו הגדול לכל באי העולם, ושישיגו לדעת גודל רוממותו ית"ש ולמנדע דאיהו רב ושלטי עקרא ושרשא דכל עלמין. אמנם איך הי' באפשרי להשיג שום השגה בעצמותו ית' אשר לית מחשבה תפיסא ביה כלל והוא מושלל מהשגה. ולזה לאשר רצון חסדו הגדול להיטיב לברואיו, האציל כביכול אור בהיר וצה ומצוחצה מהוד מעטה לבושו כביכול. אשר עי"ז יוכלו העולמות להשיג גדולתו ורוממותו ית' כל אחד לפי בחינתו ומדרגתו ומעלתו, וכל באי עולם ישיגו חסדו וטובו הגדול מצד פעולותיו. וזהו עוטה אור כשלמה. וזה האור בהיר וצה נקרא כביכול אור פניו של הקב"ה הנכבד והנורא. וזהו סוד שם הק' או"ר פניאל שהוא אור. פנ"י א"ל הוא מספר מלבו"ש גימ' שע"ח.

העולם, אז לא יכסה הכנף את הפנים, ויומשך השפעות טובות ישועות ונחמות וכל ברכאין קדישין ורחמים וחסדים מאור פניו ית' ממש על ידי מדת האמת בלי שום מסך המבדיל, ויופיע עלינו הבורא ב"ה וב"ש הנכבד והנורא רב טובו וחסדו הקדוש והגדול מבחינת י"ה בסוד אור הפנים וכנ"ל.

עוד כתב שם לבאר דברי ר' לוי בשם ר' חמא בר חנינא שאמר כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול אין השם שלם ואין הכסא שלם. דהנה כאשר בא אל האדם הישראלי הערה שכלית ורצונו ותשוקתו להיות אך בוראת ה' כל היום ומדבק עצמו ביראתו ית' ומקשר עצמו באהבתו ית' ומפלים מעגל דרכיו ועשיותיו שיהיו כולם בצדק ובמישרים יהלך. אך עיקר העבדות הוא לטהר ולקדש כל דיבוריו וכל פעולותיו וכוחותיו ומחשבותיו שהם ד' בחינות, לייחד את כולם זה בזה עד מחשבה השכלית, ושיהיה הכל בלתי לה' לברו בלי שום פניה אחרת.

ומבאר שם שבחינה זו הוא כנגד מה שמייחדים ומקשרים עולם האצילות עם העולמות של בריאה יצירה ועשייה. והנה עולם האצילות נקרא בבחינת שמו של הקב"ה. ועולם הבריאה נקרא בבחינת

כסא. וכמו שכתוב (ישעיה מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. בשמי ולכבודי היינו עולם האצילות. מלשון ר' יוחנן קרי למאני' מכבודותא (שבת קיג:), כביכול בסוד מלכו"ש בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. הם השלש עולמות בריאה יצירה עשייה. ומחסדי השי"ת לבני ישראל עם קרובו הוא שע"י מעשיהם והתאמצותם בעבודת ה' ובקבלת עול מלכותו ית' באמת ובלב תמים. מסר השי"ת היכולת והכח בידם לייחד ולקשר כל עלמין עילאין קדישין עד רום שמי שמים העליונים וכנ"ל.

אמנם כל זמן שזרעו של עמלק בעולם הן הנה לחטאת מרי לבני ישראל, הוא השטן הוא היצה"ר שבלב האדם אשר בכל יום ויום תמיד ירדפנו במלחמה כבידה, ורצונו להטותו מדרך הטוב והישר ע"י אשר בכל עת יסיתנו אל התאוות הגשמיות. וכל זמן שזרעו של עמלק בעולם, אינם מניחים את בני ישראל לעסוק בתורת ה' תמימה ולהיות קשור בעבודתו ית"ש. ואז כביכול אין השם שלם ואין הכסא שלם וכנ"ל. כי אינם מניחים את בני ישראל לייחד עצמותם ואת מחשבתם ולקדש לה'. אבד זרעו של עמלק מן העולם, אז יהיו כל פרטי אישי ישראל

הלבוש, שע"י נוכל להשיג קדושתו ורוממותו ית"ש.

וזה היה תפקידם של הכהנים בני אהרן, לקרב את היהודי לעבודתו ית"ש בהגיעו להקריב את קרבנו, והיה מקומות בעזרה שהיה אסור לישראל לבוא שמה, ורק ע"י עבודת הכהנים היה מתקרב לעבודתו ית"ש, וזה היה מרמז הבגדי כהונה שהוא לכבוד ולתפארת, בבחינת 'כל הנקרא בשמי ולכבודי', שהם הלבישו את כבודו של מי ששכן בבית זה, ועל ידם יוכל היהודי להתקרב לעבודתו ית"ש.

ואמר לי חתני הרב ברוך לייפער שליט"א שענין זה גם מרומז במה שאמרו במדרש (ב"ר כ"ב) בספר תורה של רבי מאיר היה כתוב כתנות עור עם א', דהיינו כתנות אור, וזה הבחינה של 'עוטה אור כשלמה', שהקב"ה הלביש עצמו באור כדאמרן.

אנו מתקרבים לימי הפורים שאמרו חז"ל (מגילה ז'): מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, וענינה של 'עד דלא ידע' הוא בחינת שער החמישים, שהוא דרגה מאוד נעלה בדביקות בבורא ית"ש, ולכן בפורים יש גם את הענין של הלבושים, כמו שנאמר (אסתר

דבוקים בעבודת הבורא ית"ש בקשר אמיץ וביחוד אמיתי בשכליות קדושים ונפלאים, ואז יתייחדו ע"י מעשיהם כל העולמות הק'. ואז יהיה השם שלם והכסא שלם על דרך הנ"ל, עכתו"ד.

היוצא לנו מדבריו הק', שכשהקב"ה ברא את עולמו, ברא אותו באופן של לבוש כדי שנוכל להשיג את גדולתו ורוממותו ית"ש, אולם עמלק משתמש עם מסך זו שהוא בעצם לטובתינו, לעשות ממנו מסך המבדיל שיבדיל ביננו להקב"ה. ענין הכסא הוא בחינה של מרכבה להשי"ת, שעל ידה נוכל להידבק להקב"ה, אמנם עמלק מהפך את הכסא לכס, שהוא ענין של כיסוי ומסך המבדיל. ועבודתנו הוא למחות את עמלק, שנבין שהכיסוי, הוא באמת לבוש שע"י נוכל להידבק להשי"ת.

ולפי דבריו יש לומר שזה הענין של הנרות, דהנה דרגת הקדושה שהיתה במשכן הוא מעל להשגתנו, ששם הופיע גדולתו ורוממותו ית"ש באופן מאוד נעלה, ובכדי שנוכל להשיג קדושה זו הלביש הקב"ה עצמו בתוך הנרות בבחינת 'עוטה אור כשלמה', ולכן הסמך ענינה של הנרות בפרשה זו לבגדי כהונה שהוא גם בחינה של

יעזור השי"ת שנוכה להשיג את גודל הקדושה שאנו יכולים לקבל בימים אלו, ושנוכה למחית עמלק ואז יקויים בנו שיהיה השם שלם והכסא שלם בביאת גוא"צ בב"א.

ח טו) 'ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועמרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן', שתכלית המלבוש הוא להלביש מלכותו ית"ש באופן שנוכל ע"י להידבק בה כדאמרן.

משתה היין פודים תשפ"ג

ב'קרנות צדיק', בענינים שהתורה אוסרת לנו לעשות, עצמצום זה שייך לקדושה, ולכן אמר 'וכל קרני רשעים אגדע', היינו הצמצומים בעניני העולם הזה, אבל 'תרוממנה קרנות צדיק' היינו בענינים של רוחניות, כמו מי שאינו מחזיק בידיו פלאפון שאינו כשר, שצריך הוא להתגאות בצמצום שכזה. ובוה שמרוממים הקרנות צדיק, ממילא זוכים שיהיה בטל ממנו הקרנות רשעים, דהיינו הצמצום הדעת, כמו שאמרו חז"ל (אבות ג ו) כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול דרך ארץ.

ויעזור השי"ת שתזכו כולכם לכל הישועות, ושימלא השי"ת כל משאלות לבכם לטובה, והיינו כמו שכתב ברש"י על הפסוק (שמות יז טז) כי יד על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור, וז"ל: ומהו כס ולא נאמר

הנה בספה"ק אוהב ישראל (זכור) ביאר הפסוק (תהלים עא יא) 'וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק', והיינו כשאכרות ואגדע קרני רשעים, אותיות שבקרנות וקצוות של רשעים, שהם אותיות מ"ר מספר עמל"ק, נמצא נשאר אותיות יש"ע, ואז 'תרוממנה קרנות צדיק', רצה לומר אותיות שבקרנות וקצוות של צדיק, שהם אותיות ק"ץ, ואז תהיה סוד הגאולה, עכ"ד.

ועלה בלבי כמה שאמר 'וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק', שזה מלשון 'קרנות המזבח', שהנה רוב האנשים חיים את חייהם בצמצום הדעת, ומחשבות האלו רמוזים ב'קרנות רשעים', אבל יש בחינה של צמצום טוב שראוי לנהוג בהם, וזה הצמצום בדברי תורה, והם רמוזים

כסא, ואף השם נחלק לחציו, נשבע
הקדוש ברוך הוא שאין שמו שלם
ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של
עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם
שלם והכסא שלם, ע"כ. והיינו ימל"א
כל משאלות לבכם לטובה, שיתמלא
שמו של הקב"ה בקרוב, ושנוכה
לגאולה השלימה בבנין ביהמ"ק בב"א.

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הר"ד **פינחס דוד טייבר** הי"ו

לדגל שמחת נישואי בנו

החתן **אלעזר מנחם מנדל** נ"י בשעתו מ"צ למזל"ט

שמחת החתונה יתקיים בעז"ה ביום ראשון י"ט אדר

פרשת זיקה"פ הבעל"ט באולמי גולדן סקוי

ויהא רעזוא שהזיווג יעלה יפה יפה, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל

על אדני התורה והחסידות, בנין עדי עד בקשר של קיימא